

השדון הערמומי

אגדה רוסית

"מה אתה רוצה?"

"שמעתי שאתה מחפש עבודה. אז בוא.

אקבל אתך לשרות! תקבל שכר ראוי!"

"ומה היא העבודה?"

השתחרר החייל משרות צבאי, אך משכרו לא נשארה פרוטה. כעת יצא מקסרקטין לדרך והלך, הלך וכשהתעייף ישב לנוח ליד אגם. "איך אחיה עכשיו?" חשב "מה אוכל, מה אשתה ואיפה אלון? לכל השדים! אין ברירה ואשכיר את עצמי כפועל."

רק אמר והנה שדון לפניו. עומד,

משתחוה:

"שלום חייל!"

השדון קפץ לאגם, הוציא החוצה ערמת
כספים, העביר את החייל לעיר גדולה
וזהו!.

"הנה מצאתי טיפוש" חשב הבחור "עוד
לא עשיתי דבר, לא עבדתי וקיבלתי
כסף!"
הוא מצא לו דירה, לא הסתפר, לא
התגלח, לא התרחץ ולא החליף בגדים.

"עבודה קלה. רק חמש עשרה-שנה לא
להתגלח, לא להתרחץ, לא להסתפר, לא
לקנח את אפך, ולא להחליף בגדים. וזה
הכל!"

"עבודה מעניינת" אומר החייל "אקבל
אותה אבל בתנאי שתתן לי כל מה שרק
הנפש תחפוץ!"

"אל תחשוש. תקבל הכל. לא נריב על
דבר, לא נרמה אתך."

"אז אני מסכים! תעביר אותי עכשיו לעיר
בירה גדולה ותביא לי מיד ערמה גדולה
של כסף. בעצמך אתה יודע שבלי כסף
האדם לא שווא ולא כלום."

חי וקיבל כסף כמה רק רצה. מקבל,
מוציא ומקבל מהשדון עוד ועוד, עד שאין
לו מה לעשות אתו. מה לעושים עם זהב
וכסף?"
"טוב" חשב "אוכל לעזור לעניים
ומסכנים. שיתפללו למען הנפש שלי
שהשכרתי לחמש-עשרה שנה."
הוא התחיל לחלק כספים. נותן לימין
ונותן לשמאל והכסף אף פעם לא חסר
לו, להפך, עושרו עוד גדל. התפרסם בכל
המדינה, בין כל התושבים.
כך חי החייל ארבע-עשרה שנה. בשנה
החמש-עשרה קרה שלצאר נגמר הכסף

באוצר. שמע הצאר על החייל העשיר
שמחלק כסף לאנשים וקרא אותו אליו.
הגיע החייל לצאר, לא רחוק, לא מגולח,
לא מסורק ובבגדים מסריחים.
"ברוך אתה, אבא-צאר הגדול!"
"שמע-נא, בחור! אומרים שאתה מחלק
כסף לכל מי שזקוק, שאתה עוזר לכולם.
אולי תיתן גם לי קצת מכסף. לא נשאר
לי כבר במה לשלם לחיילים שלי. אם
תיתן, אמנה אתך לגנרל."
"לא, הוד מלכותו, אינני רוצה להיות
גנרל, ואם תרצה לגמל לי, תן לי לאישה
אחת הבנות שלך, אתן לך כסף כמה

הצאר את הבת הבכורה "הוא יוציא אותי
מצרה גדולה."
בת הצאר ראתה על הציור יצור מפחיד -

שערות פרועות, ציפורניים לא גזוזות,
אף נוזל!
"אינני רוצה!" אומרת "כבר מוטב
להתחתן אפילו עם שד."

שרק תרצה."
התחיל הצאר להרהר. חבל לו על הבת,
אבל בלי כסף לא יוכל למלוך.
"אז טוב" הוא אומר "תזמין לך דיוקן אצל
צייר ואת הדיוקן שלך אראה לבנות שלי.
שיבחרו, איזו מהן תינשא לך."
החייל הלך לצייר ואמר לצייר אותו
ובדיוק, כמו שהוא. קנה את הציור ושלח
לצאר.
ששלוש בנות היו לצאר והוא הראה להן
את דיוקנו של החייל.
הדיוקן.
"האם תתחתני עם החייל הזה?" שאל

והשדון כבר צץ ממקום כלשהו, עם עט
וניר ורושם את הנשמה שלה.

אבא צאר שואל את הבת השנייה:

"תתחתני עם האיש?"

"מה פתאום! מוטב לי להישאר בתולה או

עם שד להתחתן, מאשר עם היצור הזה."

והשדון רושם מיד נשמה שנייה

ברשימתו.

הצאר שואל את הבת הצעירה שלו והיא

עונה:

"כנראה זה גורלי! אם זה יעזור לך, אבא,

אתחתן עם החייל והלאה נראה מה ייתן

האל."

הצאר שמח, שלח שדכנים לחייל כדי
שיתכונן לחתונה והכין עשרים עגלות כדי
להביא זהב ממנו.

והחייל קרא לשדון: "הנה עשרים עגלות.

דאג מיד למלא אותן בזהב ולשלוח

לצאר!"

השדון קפץ לאגם ושם העבודה התחילה

– שדון אחד סוחב שק עם זהב, שני

סוחב שני שקים. מהר מילאו את העגלות

ושלחו לצאר.

מצבו של הצאר השתפר. הוא קרא אליו

את החייל והתחיל לכבד אותו. כל יום

מזמין לשולחנו, שתה ואכל יחד אתו.

ובזמן שהתכוננו לחתונה עברה השנה
החמש-עשרה של שירות החייל אצל
השדים. הוא קרא לשדון שלו ואמר:
"סיימתי את השרות. עכשיו תעשה אותי
לבחור צעיר."
השדון פירק אותו לחלקים קטנים, זרק
לדוד ובישל אותם. בישל, הוציא, אסף
שוב את הכל וחיבר כמו שצריך – עצם
לעצם, פרק לפרק, וריד לוריד, אחר כך
התיז עליו מי החיים והחייל הזקן נעשה
לבחור צעיר ויפה כל כך, שכזה לא ניתן
לתאר בעט ולא לספר בסיפור. התחתן
עם הבת הצעירה של הצאר והם חיו עוד

הרבה זמן בארמון בעושר ואושר.
והשדון חזר לאגם ושם קרא לו מיד
שד-סבא ושואל:
"נו, איך זה עם החייל?"
"הוא מילא את ההסכם כפי שצריך,
בדיוק ובנאמנות. אף פעם לא התגלח,
לא הסתפר, לא קינח את אפו ולא החליף
בגדיו. גמר חמש-עשרה שנה ושחררתי
אותו"
שד-סבא כעס והתחיל לצעוק על השדון:
"במשך חמש-עשרה שנה לא הצלחת
לפתות את החייל! וכמה כסף הפסדנו.
וכמה זהב שלחנו לחצר הצאר. כזה שד

מוצלח אתה?! וציווה לזרוק אותנו לזפת
רותחת.

"חכה, סבא!" קרא השדון "אצלי רשומות
שתי נפשות במקום הנפש של החייל."
"איך זה?"

"זה כך – החייל החליט לשאת בת הצאר,
אז שתי הבנות הגדולות של הצאר,
הבכורה והאמצעית, אמרו שעדיף להן
להתחתן עם שד מאשר עם החייל!
רשמרי! הנפשות שלהן שלנו עכשיו!"
שד-סבא סלח לשדון וביטל את העונש.
כזה פיקח! הוא עוד יגדל ויהיה שד יעיל!